

et fuldstændigt Svar til den høitærede Finantsminister paa det Spørgsmaal, der af den høitærede Finantsminister var blevet rettet til mig om, hvad der mentes med de Kompromisser, Aftaler osv. som jeg ganske kort havde berørt i mit Foredrag, iforgaars. Jeg skal derfor ikke nu omtale denne Jernbanesag videre, men nøies med at gjøre en Henstilling til den høitærede Finantsminister med Hensyn til den nævnte Bane, som jo ikke i lang Tid har kunnet glæde sig ved nogen synderlig Velvillie hverken fra den høitærede Finantsministers eller fra den høitærede Indenrigsministers Side. Jeg vil kun gjøre opmærksom paa, at denne Bane har den mærkelige Egenkab, at den allerede har bidraget til at producere en Million Rigsdaler. Det vil nemlig erindres, at Loven om den sydhjydske Jernbane gav Anledning til, at Forslaget til Expropriationsmillionsloven blev foreslagt. Hvis Forslaget om den sydhjydske Jernbane ikke var kommet frem, saa var ganske vist heller ikke Loven om Erstatningen af denne ene Million, som det blev sagt, at Sylland skyldte for Banerne efter Loven af 10de Marts 1861, kommen frem. Denne sydhjydske Jernbane har altsaa allerede produceret en Million Rigsdaler, hvad der for en Bane, der endnu ikke er anlagt, er en stor Sjældenhed og en stor Kapital. Derfor man imidlertid nu vil anspænde denne Banes Produktionskraft saa vidt, at man tillige vil have, at den skal frembringe en Indkomst af paa flere Millioner, saa er jeg rigtig nok med den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Estrup), ganske enig i, at det Arbejde vil den ikke kunne udføre; saa vil den blive sprængt. Jeg vil altsaa gaa i Forbøn for den nævnte Bane, idet jeg beder den høitærede Finantsminister om at erindre, at den allerede har bidraget til at bringe en Million Rigsdaler ind i Statskassen.

Thygesen: Den høitærede Finantsminister udtalte igaar med stor Oprigtighed og Orlighed, at han altid havde været og endnu var af den Anskuelse, at Anlægene af de vestlige Jernbaner i Sylland og Gøbjerganlægget vare forhastede; jeg tror ikke, jeg tager fejl i, at det var saaledes, den høitærede Finantsmi-

nister udtalte sig. Jeg maa rigtig nok tilstaa, at jeg har en ganske modsat Anskuelse. Jeg skal imidlertid vedskende mig, at jeg, dersom jeg fra Først af, da der var Tale om at anlægge Jernbaner i Sylland, havde deltaget i Repræsentationen, ubetinget vilde have stemt derimod, fordi jeg, hvor jeg vendte og dreiede mig, ikke fandt nogetsomhelst Spor af, at der var Trang dertil; jeg fandt ikke, at Jærdselen var af den Betydning, eller at der var Spor til, at der vilde udvikle sig saadanne Forhold, at saa kostbare Jernbaneanlæg vilde være nødvendige. Hvor jeg reiste paa Chausseerne eller de almindelige Landeveie i Sylland, saa jeg kun et ubetydeligt Antal af Fragtvogne med Stykgods, og næsten aldrig nogen Rejsende; med Undtagelse af Torvedagene, hvor man saa Masser af Bønder kjøre til Byen, var Jærdselen af Rejsende og Gods paa Landeveiene overordentlig ubetydelig, og det Samme var Tilfældet med Dampskibsfar-ten. Jeg, som bor i Nærheden af Lillebelt og har Leilighed til at se Dampskibene seile forbi, kunde aldrig se mere end een Mand ombord, og det var Styrmændene ved Roret, og naar jeg talte med Kapitainerne, sagde de allesammen, det var umuligt, at Dampskibe kunde betale sig. Efter disse Indtryk var det, at jeg vilde stemme imod Jernbaneanlægene; men paa den anden Side maa jeg tilstaa, at jeg, efterat jeg nu har set, hvorledes Forholdene have udviklet sig, er kommen til ganske det modsatte Resultat og netop tror, at det var et heldigt Tidspunkt, at man kom til at bygge disse Baner. Men, naar jeg tror det, saa er det ogsaa klart, at jeg ligesom den ærede 2den Landssthingsmand for 9de Kreds (Estrup) maa beklage, at man i Finantsloven ikke spørger nogen stærk Tendents hos Finantsministeren til at bidrage til en Kontinuation af Jernbanerne, hvilket jeg vilde anse for meget ønskeligt. Naar man nu betragter Jernbanerne i Sylland — naturligvis ikke den Stump af Vestbanen fra Struer til Holstebro, men de andre — saa siger jeg, at det ikke er nogen Overdrivelse, naar jeg paastaar, at Konfluxen af Rejsende saavel som af Befordringen af Gods er ganske overordentlig stor. Vi se om Foraaret saavel som om Efteraaret